

פרשת נשא

דבר אל אהרן ואל בניו לאמור כה תברכו את בני ישראל אמור להם (ו, כג)

דבר אל אהרן ואל בניו לאמור כה תברכו את בני ישראל אמור להם

וילפינן בכ"ד דברכת כהנים בעמידה אפילו בגבולין, דמה משרת בעמידה אף מברך בעמידה. ויושב פסול אפי' בגבולין.

והקשה הקרן אורה דמאי גרע נשיאות כפים בגבולין מהקרבה בבמה דקמ"ל דדוקא לפני ה' בעינן לעמוד ולשרת ולא בבמה, וא"כ נדמה ברכת כהנים בגבולין לבמה ויהא מותר לברך שם בישיבה.

ואין לומר דלמקדש לא איצטריך קרא, דבלא"ה אין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד, וא"כ ע"כ דקרא קאתי לגבולים דבעינן בעמידה, דא"כ ה"נ בלשרת לפני ה' דילפינן דהוי בעמידה ומינה ילפינן לברכת כהנים, נמי לא בעי קרא דמקדש, דתיפו"ל דאין ישיבה בעזרה.

ונראה, דכיון דברכת כהנים אינו עבודה דהרי מבואר (במגילה כד, א) דבע"מ וטמא נושאים כפיהן, הרי שהוא הוקש רק לעמידה, א"כ יש כאן היקש בעצם ברכת כהנים בעמידה, ולא שברכת כהנים עבודה היא שנבוא ונאמר דתליא במקדש או בגדולים כמו עבודה דתליא במקדש או בבמה, אלא ברכת כהנים עצמה הוקשה לגבי עבודה ולא משום עבודה, וכן מבואר בפירוש בתוס' שלהי (מנחות קט, א ד"ה לא ישמשו) בשם תשובת רש"י שהיתה לו גירסא בגמ' אי מה משרת בע"מ לא אף מברך בע"מ לא, ת"ל לעמוד ולשרת לעמידה הקשתיו ולא לדבר אחר, והיינו דזה דין מיוחד בעמידה ולא שייכא זה לגדר עבודה, ומשו"ה אין לחלק בין מקדש לגבולין דבעינן שיברכו בעמידה.

ומה שהקשה הקרן אורה, דקרא דלעמוד ולשרת למאי אתי תיפו"ל דאין ישיבה בעזרה, יש שתירצו דנפק"מ הוא בעבר וישב דמצד אין ישיבה בעזרה לא פסל עבודתו וברכתו, משא"כ מצד דין עמידה בשעת עבודתו, הרי ברכתו ועבודתו פסולה. (ע' מל"מ פ"ו מביה"ב ה"ו).

ונראה עוד לתרץ דמצד ישיבה בעזרה הרי דוקא ישיבה אסורה, אבל סמיכה מותרת דסמיכה אינה לא כעמידה ולא כישיבה, וא"כ ליכא איסור סמיכה, וקאתי ריבויא מקרא דבעינן עמידה בשעת עבודה וברכה, היינו שיש דין עמידה וסמיכה שהיא לא כעמידה הפוסלת בה.

מקור: רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א